

878
/ 5

گلزار حسن

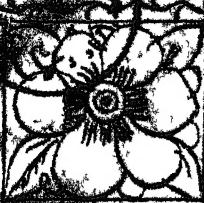
صفیه

بابتبه ۶ ربیع الثانی ۱۳۱۶ هجری

مصحف کتبتن محمدرضا خان قاجار
 حیدرآبادی ساکن مشفق پورہ
 حیدرآبادی ساکن مشفق پورہ
 حیدرآبادی ساکن مشفق پورہ

مطبع رحمانی نئی دہلی

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في الدنيا
منازل للمسلمين

تهنيت نامه جشن سالگرد اعليحضرت سكرتري
ارسطوفاست حضور نوز عاليجناب مير محبوب عليجان رستم دور
فتح جنگ نظام لاهور نظام ملك صفا بجاسا طا جید و سر خاندان
منطبخه او مخبر وزیر علی صبر حیدری کن مستعید نور

جشن یرین توای شاه مبارک باد	اضل سمان به توای شاه مبارک باد
لطف سبحان به توای شاه مبارک باد	سایه پنجشنبی باد به دل گفت صبر
تو حمد خالق و نعمت پرور	ولا زخامه هر دو زبان بکن نظام
فران آبل محمد بنی مام	علی الخصوص محبوب غرض مقام

زبان چرخ آرد و در دهان او نهادند

زین یس شد اندام و دست و پا

سرد و سرد و گرم و زشت و نیک

سایه گلشن ملک و کن چیداد است

در دشت بوم و گام بریده ام فریت

شیم هر گلی خوبی نیم می آرد

به باغ آصف میرت شایا گز

بهشت آید گر اندازد باره

ایاد و گلزار

نیک

شک

به بارگاه پندش روم پذیرد و سلام
 کند ز کس آن شعله یگانه شود
 بیایک سیروم و من خشن می بینم
 بفصل ببالطاف احمد و سل
 به یکزار و سیصد و شانزده هجری
 خدا یا بر سماء تا مهر و درخشان باد
 جمیع و شیر دل و هموار و شاد
 برای غلام و بدخواه ابر ویش خنجر
 فریدون ثروت و حاتم دل کند چاه
 اسه سایه دار خلائی انجمن سبانی
 ای غیر خواه و غلام توین شاه و صفیجاء
 به باور پندش روم پذیرد و سلام
 کند ز کس آن شعله یگانه شود
 به زهر اشتهای این روح سید عالم
 به یون باد و من خشن می بینم
 که خشن سی و سوم آمده بعد اکرام
 به باور زمین آصف بعد از ارام
 رعایا پرور عاقل باذل و علام
 به حاسدان عیت نگاه او صمصام
 به عمر خضر بدل شاد باد شاه نظام
 جهان پناه و پندش عالمیجاء امام
 ای بی نظیری بنده نواز خیر انعام

ملک خصال و برزخ حال
سیر و بین مختارین و شیرین
نظام ملک را یارب بده و بخت
به هر مقاصد محبوب یا علی مددی
چرخ آصفیه با ذاجلوه گریه و زاری
دعای خیر کنان جمله خیر خواهانند
ای مسیحیم وجود و سخا و فیضان
ای خضر وقت باین تشنه لبان
عجب چه کرد این مدح طاعتیم
صبر شیرین سخن گفتی افروخته و شوق
چو آفتاب درخشان بود و صبح بدم
تو مستجاب کن می و دلجلا و الماکرم
ز بحر فیض تو شد خلق فیضیاب تمام
ظیل امر با یاران شود و هم آسود
ز شکر آب حیات لب بهر صبح شام
سختواران را که در راه کربلا

فلک پر چنگ بک خوش عیدم تا تابان
طفیق بنیختن حاکم بر آردین صبر و
خیزد فیضان نیا فیض سلطان در کرم و علی
دار او کند کز خیر شرمند هین یکم کشت
محمود فریدن او را که مشهور تاجا که در
سعدن و یون ام قباد و بهاسو
لند هوار و مجرم بیوچر تم نوال سلمین
مرد و در عون شد او تهمین گزین
توتیران و اسیر که در ظاهر و در
جیش پیران و اسیر که در ظاهر و در
محبوب که در ظاهر و در

زمین پر بر محبوب علیخان خوش خرامان
عطا بود دولت دارین درم فضل جان
دشاد در هر امر و امان سلطان در کرم و علی
شاش و شاه و دین سلطان در کرم و علی
دیو کی مین و دیو علی سلطان در کرم و علی
که لایق بیچاره فیض سلطان در کرم و علی
که در ظاهر و در
که در ظاهر و در
که در ظاهر و در
که در ظاهر و در

آبانی جاتم فیض سلطان کن محبوب علی
آمین من و پیرجو سلطان کن محبوب علی

غزل صبر

خورشید چہ پ گیا سو ہی بج حجاب میں
یہ روشنی کھان ہوئے آفتاب میں
میں پا گیا ہوں یا رکھی چوٹی تیر میں
ہو شکرت بحیاب خدا کی خباب میں
وہ اسکا کیا میں

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

عبدالله بن الحسين

بر صول دست یار ہو صبیحہ میرے عرض ہے جناب سالت امین

دیکھ

ای شکر رہو کیون یو مان پڑا ہو	ہاری قتل کا پیر ہو کیون بٹھا ہو
لو عاشق کچا آتا ہے سر ہکائی ہوئی	ہو لکڑی تھائی ہو اور جگر دبائی ہو
جگر کو تیغ نگہ فی تو کر دیا چلک	ہین دلی تاک میں شمرکان پر جای ہو
لگانا مرہم وصلت نہیں کہی ہی لازم	دل جگر ہین میرا زخم کھائی ہو
لکھتے دہے خون شہید ز کہیں	خدا واسطے دامن ہو بچائی ہو
جناب عشق میں کچھ تو کچھ کرم بھی	لڑائی آنکھیں تو ہر دل ملائی ہو
ای پیار آؤ تو آنکھوں میں پھر لیں	بجائی شش میں ہم تپلین بچائی ہو
طوف کعبہ ابو ہی کرتے ہیں ہم	ہم میں عرش کو آگے ہیں بھر کائی ہو
شبصال ہم آغوش یو صبیحہ وہ	سیر کو دل لالہ پر گلے لگائی ہو

